

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Serialpost
H.
Barnav.
Tidstkr

I detta nummer

Ny giv för ungdomsarbetet i Kortedala.

Intervju med husbyggare Ture Blomqvist.

Blir det kommunalt bidrag till föreningsinstruktörer?

Roland Björkberg skriver om sin verksamhet som kurator i Göteborg.

Är vi nöjda med fritidsgruppsbidraget?

Notiser och "fiffigt".

NR 4

MAJ 1956

ÅRGÅNG 5

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

PRIS 75 ÖRE

Nyligen hölls i Stockholm en konferens med namnet "Kommunerna och ungdomen". Socialstyrelsen, som var huvudarrangör, aviserade i samband med inbjudan att en fortsättning skulle ske genom att man ute i landet planerat en serie regionala sammankomster. Som en central myndighet för barnavårdsnämnderna i landet har ju socialstyrelsen många lokala organ att handleda.

Under en följd av år har de s. k. allmänna ungdomsfrågorna blivit alltmera uppmärksammade. Genom radio, dagspress och facktidsskrifter har vi kunnat följa de aktuella frågeställningarna i diskussionen om ungdomen i brytningsåldern. Diskussionsmöten — med och utan föräldrar — har ordnats på de flesta platser i vårt avlånga land. Om detta är inte mycket att säga. Frågorna rörande de unga och deras anpassning förtjänar all den uppmärksamhet den kan få.

APROPÅ EN KONFERENS

Av Kjell Andersson

Den intresserade har emellertid på sistone inte kunnat undgå lägga märke till den villervalla som finns ifråga om den centralt beslutande (läs: inspirerande) myndigheten. Skolöverstyrelsen handlägger nämligen också en mängd frågor rörande fritidsverksamhet för ungdom. Sålunda fördelar skolöverstyrelsen bland annat bidragen till studiecirkels- och föreläsningsverksamheten. Vidare sköter sistnämnda styrelse uppgifterna med statliga bidrag till fritidsgrupper, instruktörsverksamhet och ungdomsledarkurser. Slutligen står skolöverstyrelsen som huvudman för de försök till mera avancerad ungdomsledarutbildning, som för närvarande pågår på Tollare folkhögskola.

De fria ungdomsorganisationerna har sina riksorgan. Därjämte har vi Sveriges Ungdomsorganisationers Landsråd, med huvudsakliga uppgifter att handlägga frågor rörande ungdomen och ungdomsarbetet i internationellt sammanhang samt Ungdomsrådets Samarbetskommitté med uppgifter att uppnå samverkan de lokala ungdomsråden emellan.

Efter ungdomsvårdskommitténs utredningar under fyrtioalet hade man väntat att den kommunala ansvarigheten i dessa frågor skulle kunna klarläggas och de förvirrande begreppen utredas. Initiativ i den vägen har emellertid saknats. Utvecklingen har därför på olika orter löpt i olika spår. Ibland är det barnavårdsnämnden men icke sällan fristående kommunala ungdomsstyrelser, som handhar den kommunala förebyggande (kollektiva) ungdomsvården.

Förvirringen och olusten börjar märkas även ute på fältet. Inspirationen från en samlad central myndighet skulle i en för kommunerna svår provostund med de ungdomliga invånarna betyda oerhört mycket. Läget förbättras absolut inte av att det här och var i landet hålles dåligt genomtänkta konferenser med dåliga översikter och spontant instoppade programpunkter.

Uppryckningen och samordningen kan få börja när som helst.

Omslagsbilden

till detta nummer är ett linoleumsnitt av 12-åriga Rigmor Johansson, Sanna-skolans fritidsverksamhet.

Ungdomsdelegationen planerar den förebyggande ungdomsverk-samheten i Kortedala.

NY STADSDEL — NYA INITIATIV

Barnavårdsnämndens ungdomsdelegation samlades den 18 april 1956 för att ta ställning till ungdomsbyråns förslag till förebyggande åtgärder i Kortedala. Arbetet har skett under nära samarbete med det livaktiga ungdomsrådet, som också hade tillstyrkt ungdomsbyråns förslag. Ungdomsrådet har därjämte lämnat åtskilliga, värdefulla uppslag till delegationen, varav åtminstone ett — beträffande en lokalt betonad ungdomsledarkurs i Kortedala under arbetsåret 1956/57 — vann delegationens omedelbara gehör.

Den redogörelse och de förslag, som föredrogs och godkändes vid ovannämnda tillfälle, har Vi alla varit i tillfälle att ta del av.

Vid det här laget känner kanske en del av oss till den struktur, som Kortedala-området har. Vi har kunnat konstatera trafikledernas sträckning inom själva området och den tilltänkta spårvägens olika hållplatser. Flerfamiljshus är den förhärskande byggnadstypen, i de flesta fall omfattande tre våningar men i viss utsträckning i flera än tre våningar. Några mindre delar av området avses för egna hem i en eller två våningar. Då området planerades, projekterade man med cirka 5.900 lägenheter och cirka 18.000 invånare. I dag vet vi att det om några år säkerligen kommer att bo flera än 20.000 invånare därstädes.

Förutom lokala butiker, hantverkerier och olika allmänna institutioner planeras inom området endast ett mindre industriområde, i första hand en lättare, ej störande industri av något slag. Övriga yrkesarbetande invånare arbetar ju inom andra delar av staden.

Området ligger — som göteborgarna och främst Kortedalaborna fått erfara — på stort avstånd från stadens centrum. Kvi-bergskyrkogården och A 2:s område har isolerat Kortedala ytterligare. Höjdskilnaderna är ganska avsevärda inom olika delar av stadsdelen och gör sitt till för att förstärka områdets avskildhet.

För den skull — menade stadsplanerarna — är det nödvändigt, att med hänsyn till de boendes trivsel, området blir så litet beroende som möjligt av staden i

övrigt vad det gäller gemensamhetsanordningar av olika slag.

Det är många olika myndigheter och enskilda, som när det gäller ungdoms-verksamhet berörs av projekteringsarbetet i en ny stadsdel. Ungdomsbyrån har haft kontakt med stadsplanekontoret på tidigt stadium. Ungdomsrådets medverkan — i tidigare skede Nylöse ungdomsråd, från och med i år Kortedala ungdomsråd — är naturlig. Överläraren i skoldistriktet har åtskilliga synpunkter att komma med i ett planeringssammanhang. En viss fritidsverksamhet arrangeras ju av stadens skolstyrelse. Föreståndaren för arbetsstugorna kommer med i bilden och

Kortedalagiven i sammandrag:

- En ungdomsgård i centrala Kortedala.
- En fritidsgård i norra delen.
- "Igångsättningsbidrag" för föreningslivet.
- Bidrag till inredning av egna lokaler för föreningarna.
- Fritidsverksamhet genom skolstyrelsens fritidsverksamhet och arbetsstugorna.
- En lokal ungdomsledarkurs.

får redogöra för sina synpunkter. De båda stora bostadsbolaget, Göteborgs stads bostadsaktiebolag och Göteborgs Bostadsföretags Stiftelse har båda fritidsföreningar inom distriktet. Konferenser med de båda bostadsbolagens projektörer är också nödvändiga. Idrottsplatsstyrelsen som huvudman för idrottsplatserna, gatu- och vägförvaltningens parkavdelning för parker och lekplatser samt stadens samlingslokalstyrelse för allmänna samlingslokaler har verksamhetsområden, som mycket starkt berör den förebyggande ungdomsvårdens. Ungdomsföreningarna skall ungdomsrådet försöka samla och få synpunkter för planerandet. De arkitekter, som projekterar den blivande centrumskapel-sen, får icke glömmas. Slutligen har vi alla de enskilda, som med sina synpunkter och förslag är värdefulla länkar ifråga om uppläggningsen av ungdomsarbetet i en stadsdel som Kortedala.

Med hjälp av ungdomsrådet och de olika bostadsföretagen kunde snart konstateras, att de lokaler för ungdomsverksamhet, som nu finns tillgängliga, är blygsamma både till antal, storlek och utrustning. I huvudsak rör det sig om lokaler i fastigheternas källarvåningar. Därjämte har den kyrkliga församlingen skaffat sig en baracklokal och är i färd att bygga en kyrka. Samlingslokalstyrelsen förvaltar en samlingslokal vid Kalendervägen 2. Under instundande hösttermin färdigställes emellertid vid norra centrum av Kortedala samlingslokaler, fyra studierum, gillesstuga och ungdomslokaler. Skolmyndigheterna har en hel del provisoriska lokaler och väntas få sin första skola, Lövåsskolan, färdig instundande hösttermin. Här blir 10 lärosalar, i första hand för småskolan. Överläraren påtalar, att man i övrigt icke kan beräkna att någon av de planerade skolorna är färdigställda före 1958. Enligt uppgift från vederbörande arkitektfirma skall ritningsarbetena med centrumskapel-sen i Kortedala, inrymmande bl. a. biograf, samlingslokaler och ungdomsgård, nu forceras.

Det kan vara intressant att erfara, vilka organisationer, som nu kommit igång ute i stadsdelarna. Dessa är Kortedala scout-

kår, ABF, församlingsarbete i regi av Gamlestadens församling, Kortedala Idrottsförening, IOGT samt fritidsföreningarna inom de olika bostadsföretagen. Det är inte lätt att vara pionjärer. Frånvaron av lämpliga lokaler, kunniga ledare och pengar gör att de flesta distriktsorganisationer tvekar inför den gigantiska uppgiften att etablera nya sektioner. Här möter vi en av de allra allvarligaste stötestenarna i vårt uppbyggnadsarbete.

Skoldistriktets uppgifter om antalet barn i folkskolan förtjänar uppmärksammas. Den 15/10 1955 fanns det i Kortedala boende sammanlagt 1.400 skolpliktiga barn i folkskolan. Prognosen — för den 31/12 är 1.900 barn. Härtill kommer barn, som går i högre skolor. Födelsesiffrorna per år i stadsdelen ligger vid omkring 500 barn.

Så där såg bakgrunden ut. Givetvis finns det en mängd andra synpunkter att framföra innan man går att planera en stadsdels ungdomsvårdande verksamhet. Med erfarenheter från andra större städer kan man bara uttrycka förhoppningen, att allt som skall göras i förebyggande syfte göres snabbt efter stadsdelens tillblivelse. Polisen i Göteborg kan vitsorda, att nybyggda stadsdelar ut i sin sysselsättnings-möjligheter och gemenskapsanordningar för ungdom icke är ungdomsvänliga till sin atmosfär utan tvärtom blir en dålig jordmån för de ungas tillväxt.

1) Ungdomsdelegationen engagerar sig dels i mellersta (största) centrum samt dels i norra centrumbyggnaden. En ungdomsgård planeras vid mellersta centrumskapel-sen och en "fritidsgård" i samverkan med samlingslokalstyrelsen och bostadsföretaget vid norra. Planeringsarbetet bedrivs så att det harmonierar med det arbete som de frivilliga organisationerna utför.

2) I den händelse medel kan erhållas, söker ungdomsdelegationen tilldela alla nystartade ungdomsorganisationer stimulan-sbidrag för att dessa skall kunna komma igång med sin samhällsgagnande verksamhet.

Forts. å sidan 13

VI ALLA INTERVJUAR

Har Ni träffat Ture Blomqvist? Det måste Ni ha gjort vid något tillfälle. Många byggnadsprojekt bär hans signatur. De insatser han gjort behöver inte räknas upp i detta sammanhang. Det räcker med att tala om, att han är en av pionjärerna inom bostadsbyggandet i Sverige och en av dem, som på ett tidigt stadium ville ha hälsobostäder åt alla och barn- och ungdomsvänliga stadsdelar systematiskt i vårt samhälle. I dag vittnar över 15.000 bostadslägenheter om hans skaparförmåga.

Husbyggaren Ture Blomqvist är annorlunda. Knappast accepterad av alla. Bl. a. därför, att han tänker efter sin egen linje och lika ofta handlar efter den mallen. Sådana människor måste ofta befinna sig ovanpå andra människors liktornar. För Vi allas medarbetare är det emellertid en spännande stund, att tillsammans med honom under halvannan timma i en av hans hälsobostäder få tänka högt om nya stadsdelar och ungdomens plats i sammanhanget:

Du höjer rösten, Ture! Alltså måste det vara något som inte är riktigt, då det gäller att planera för barn och ungdom i våra nya stadsdelar?

Det är riktigt, d. v. s. att förhållandena inte nu är bra. Först tänker man på lägenhetstyperna, sedan kanske på skyddsrum, garage, tvättstugor, förrådsrum. Först därefter — på den bit, som blir över — börjar man diskutera hur mycket utrymme det skall bli för barnträdgårdar, ungdomsgårdar och liknande utrymmen. Det säger sig självt, att en sådan ordning är tokig.

Hur skulle Du vilja forma Dina önskemål i sammanhanget?

Kort och gott, att allt annat trycks ihop på ett sätt, att det sociala programmet i första hand klaras av. På ett tidigt stadium diskuteras högtidligt och allvarligt om privathandelns och konsumens behov av utrymmen och vad de olika livsmedelsbutikerna skall ligga. Är det inte lika viktigt med den andliga födan som den kroppsliga.

Du brukar allt vara lite otålig, när Du väntar på besked om någon myndighet skall acceptera Dina lokalprojekt?

Kanske det, men är det inte så, att vi byggfolk nästan alltid får vänta på att de, som skall disponera lokalerna, kan komma fram med om de skall ha lokalerna och hur de vill att det hela skall utformas. Det saknas vettig planering från bl. a. ungdomsvårdens sida. Ge oss ett handlingsprogram med önskemål för ungdomsarbetet! Det saknas för närvarande.

Då tycker Du att samarbetet är dåligt?

Det vill jag inte säga. Jag skulle tvärtom kunna räkna upp en räkka av tjänstemän, som på ett utomordentligt sätt är representativa för sitt yrke och som verkligen vill föra fram de sociala frågorna trots en kompakt mur av ekonomistatistikmänniskor. Dom är värda all heder. Jag tror emellertid, att anslagsfrågor m. m. och deras behandling skulle kunna förnklas och vägen till de i sista hand be-

KOMMUNALT BIDRAG TILL INSTRUKTÖRER?

I ungdomsdelegationen väcktes för en tid sedan en motion om att barn- och ungdomsorganisationer borde kunna erhålla kommunala bidrag till instruktörer. Bli motionen bifallen och om medel ställs till förfogande kommer det med all sannolikhet att ha en mycket stor betydelse för föreningslivet i Göteborg.

Staten har genom sina anslag till riks-instruktörer visat sin tro på en fast och effektiv administration. Så vitt man har kunnat bedöma resultatet av denna verksamhet har erfarenheterna varit enbart goda. Verksamheten har stabiliserats och i icke oväsentlig grad kunnat utökas i de organisationer, som erhållit dylika bidrag. Sannolikt har man dock konstaterat att intensionerna från centralt håll inte alltid har kunnat följas upp genom att det i distrikten inte funnits personer som kunnat ägna så mycken tid, som har erfordrats för att kunna föra arbetet vidare ut på fältet. Det har alltså varit brist på anställda funktionärer lokalt — ekonomin

har lagt hinder i vägen för att anställa någon.

De flesta större organisationer i Göteborg har anställda funktionärer, som uträttat ett mycket gott arbete, men de är dock för få och framför allt, deras arbete hindras av ekonomiska svårigheter. För en organisation är det en stor ekonomisk uppoffring att anställa en kraft. En anställd funktionär betyder dock effektivare och mera omfattande arbete men detta i sin tur kostar mer pengar.

Resultatet blir ofta att funktionären får använda en del av sin för organisationen så dyrbara arbetskraft till att skaffa

Forts. å sidan 14

slutande myndigheterna skulle kunna göras enklare.

Kan man få fråga den 68-åriga ynglingen om dennes syn på dagens ungdom?

Det är ungdomsarbetets och de ideella organisationernas uppgift att skapa unga människor, som kan få de gamla — och i allmänhet bestämmande — att dela med sig av uppgifterna. Det sker tyvärr i alldeles för liten omfattning. Ungdomen är för snäll — mycket för snäll! Och så vill dom alldeles för lite i de samhälleliga frågorna. Men det är inte ungdomens fel — det är ledarnas fel.

Då menar Du också, att dagens ungdomsarbete borde omvärdera sin målsättning och sina metoder?

Jag har stor sympati för det som göres i ungdomsföreningar och ungdomsgårdar. Men — det är som om något fattas. Idédebatten om grunden — samhället. Jag

känner ingen ungdomsgård, ingen förening eller grupp, som nu sysslar med orsakerna och förhållandena till att vi har kunnat skapa demokrati, rösträtt, arbetsdagens längd, goda löneförhållanden eller allt som för oss själva är livsviktiga faktorer. Tänk Dej själv — det är de gamla som bestämmer om hur länge ungdomen skall arbeta! Hur länge låter de sig nöja med det? Var inte rädd för att belysa samhället ut politisk, ekonomisk, social, kristen och kulturell synpunkt — den uppmaningen vill jag ge alla dem, som sysslar med ungdom och ungdomsvård!

Framtiden?

Vi måste få fram en planeringskommitté. Denna skulle handlägga frågor om planering för barna- och ungdomsvårdande åtgärder ute i våra stadsdelar. I anslutning till vad jag tidigare sagt finner jag detta vara ur samhällets och den enskildes synpunkt en av de allra viktigaste frågorna vid stadsdelsplanerandet.

VI ALLA talar med KURATORN

Barnavårdsnämndens kurator, Roland Björkberg, som i tidningens föregående nummer presenterade sig och lämnade några glimtar från den s. k. nattpatrullens arbete i Kungl. Huvudstaden, återkommer nu med en skildring av sitt arbetsfält här i staden.

För Göteborgs del ser det något annorlunda ut. Staden är mindre, den har inte en så markerad inflyttning, den har en geografiskt avskild centrumbildning — Vasastaden och Stampen är relativt ungdomstomma stadsdelar. Alléns trädridda skiljer av stadsdelsgängen från den centrala staden. I Stockholm däremot är gängen inflätade i varandras områden och är därför inte så lätta att avskilja. Här i staden har man en gångbildning utefter Postgatan, Centralen, Hotellplatsen och fram till Kungstorget. Detta klientel kan gå över Vallgraven och upp i Vasastaden, men i allmänhet bara för kortare perioder. Det kan också leta sig fram till Järntorget. Men i stort sett kan man konstatera att Järntorget har sina ungdomar och Nordstaden sina.

En annan urskiljbar gruppering visar det spritorienterade klientelet, som samlar sig utefter punkterna Jeagerdorfsplatsen, Stigbergstorget, Järntorget, Nils Erikssonplatsen och Olskrokstorget. Dessa platser är i huvudsak samlingsplatser för ett äldre klientel, men har också medlemmar i 20-årsåldern. Till dessa kan man också anföra träffpunkterna för den homosexuella prostitutionen. Denna tycks i huvudsak vara koncentrerad till en del av pissoarerna mellan Grönsakstorget och Sten Stureplatsen.

Detta om klientelet gruppering. Återstår frågan om hur man upptäckt den. Med upprättandet av utesektionen vid barnavårdsnämnden i Stockholm skapade samhället en ny resurs — med inrättandet av kuratorstjänsten i Göteborg lade man grunden till en ekonomisering av de resurser som redan fanns. Barnavårdsnämnden har en allmän skyldighet att tillse det uppväxande släktet. I en storstad är detta

inte möjligt utan att man avdelar särskild personal. Genom de utredande assistenterna hade vår nämnd fått vetskap om att problemen med ungdomen inom den centrala staden ökade. Man tillsatte därför kuratorn i maj 1954. Instruktionerna för tjänsten var ytterst vida. Arbetsfältet — som då ännu var okänt — skulle tillåtas att i största möjliga utsträckning forma tjänsten.

I augusti samma år fann under en konferens länsstyrelsen, dit nämnden och polisen var kallade, att tillståndet i staden var sådant, att man ansåg sig nödsakad att aktualisera den starkt föråldrade lösdrivarlagen. För detta tarvades utökad polispersonal och inrikesministern uppvaktades. Den 15 oktober kom den första gruppen s. k. hedlundspoliser i tjänst. För första gången på flera år upprättades då en ständigt spanande avdelning.

Dygnet runt genomströvades stadens centrala delar av en eller flera civilklädda patruller. Dessa hade till uppgift att söka reda på dem som var efterspanade eller förrymda, oavsett ålder, samt dem som man i dagligt tal benämner lösdrivare. Detta intensiva arbete pågick hela vintern 1954—55, och kom att i hög grad påverka kuratorstjänstens inriktning. Patrullerna antecknade var, när och hur de hade anträffat vem. De antecknade också i vilket sällskap vem hade synts. (Polisen har i stort anammat principen "säg mig vem du umgås med...") Då polisen inte har befogenheter mot personer under 21 år enligt lösdrivarlagen, blev det kuratorns uppgift att ta hand om denna del av klientelet i och för överlämnande till det sociala organ inom vars kompetens det låg att behandla fallet. Dessa organ är i huvudsak barnavårdsnämnden, skydds-

konsulenten, eftervårdskonsulenten för ungdomsvårdsskolorna och socialhjälpen. Som stöd för denna grovsortering tarvades det emellertid en kort utredning eller att kuratorn gav sig ut för att leta reda på sitt klientel. Detta letande har hela tiden skett i intimt samarbete med kriminalpolispersonal. Området var så litet att det överhuvudtaget inte fanns plats för två konkurrerande verksamheter.

Vad är det då man utträttar? Låt oss se på verksamheten under mars månad i år. Då iaktogs 104 personer under 21 år, varav 66 var göteborgare och 38 var utsocknes. Av göteborgarna var eller blev 46 st. eller 70 % föremål för någon åtgärd, för de utsocknes var andelen 21 eller 55 %. Belastningsfördelningen på könen var något olika i de båda grupperna. Bland göteborgarna var 67 % av männen och 73 % av kvinnorna tidigare kända, under det att bland de utsocknes var endast 30 % av männen mot 93 % av kvinnorna kända, d. v. s. av de 15 utsocknes kvinnorna blev 14 föremål för åtgärd eller tillsyn. Den största gruppen var de villkorligt utskrivna, 17 män och 13 kvinnor. Ny- eller återintagna blev 2 män och 9 kvinnor, hemsända blev 1 man och 6 kvinnor. Övervakade var 4 män och 4 kvinnor.

En reporter i en av våra dagstidningar gjorde för en tid sedan det lätt för sig när han ville ha fram antalet drivande ungdomar i staden. Han multiplicerade helt enkelt en månadssiffra med 12. Månadssiffran råkade först och främst ligga betydligt över genomsnittet. Sedan för inte varje månad med sig ett nytt klientel. Det är inte så att klientelet i och med att det upptäcks försvinner, varken av egen drift eller in i någon av socialvårdens säckar. Många ungdomar tas om hand men dyker åter upp när de utskrivs, en del söker sitt sällskap i Nordstaden, men sköter sig för övrigt. Till sist finns det de som vid ett rent tillfälligt besök uppmärksammats.

Hur ser då det uppmärksammade klientelet ut? Makarna Glueck jämförde för några år sedan 500 ungdomsbrottslingar med 500 icke brottsliga ungdomar i Bos-

tons slumdistrikt. Det framgick av denna undersökning att brottslingarna var litet kraftigare i kroppstypen, var litet mindre rädda för att misslyckas, undvek mer sysselsättningar som var inspekterade av vuxna, än sina icke brottsliga kamrater, vilka senare i sin tur var mera ängsliga, mer allmänt oföretagsna och passiva. Denna uppfattning att det fordras en viss standard för all aktivitet, och med det inbegripet även den kriminella, breder allt mer ut sig. Det är antagligen så att vi genom de senaste årens verksamhet funnit ett klientel som utmärkes av bristande aktivitet, och det såväl i social som kriminellriktning. Det domineras av en passiv kriminalitet, och de väljes ut under relativt långvarig men dold process.

En provundersökning som företogs efter första halvårets verksamhet visade att klientelet kom från relativt belastade hem, det fanns ofta kriminalitet eller alkoholism bland föräldrar och syskon, och det hade varit en bristande stabilitet i hemmiljön, vilket resulterat i upprepade miljöbyten. En hel del hade skolkat redan i skolan, och de allra flesta hade varit hoppjerkor. Direkta egendomsbrott hade de emellertid företagit i mindre utsträckning än vad ungdomsvårdsskolornas elever hade gjort. Det är tydligen denna relativa frånvaro av kriminalitet som gjorde att man tidigare inte uppmärksammat deras problem. Remittering till rådgivningsbyrå har nästan undantagslöst skett endast när man redan beslutat deras omhändertagande.

Tendenser till kriminalisering finns emellertid, och brotten låter inte vänta på sig alltför länge om man låter klientelet ostört organisera sig. Erfarenheten hitintills säger, att klientelet inte är fast organiserat. Det har ingen bestämd ledare eller ledarskikt. Oftast sluter sig en man och en kvinna samman till en arbetsgemenskap, och detta par sluter sig till andra liknande par. Den unge mannen med soudenörstalanger är inte okänd. Han har i allmänhet mer än en fängelseperiod bakom sig och är i allmänhet specialiserad på att plocka upp flickor från ungdomsvårdsskolorna. Vad dessa unga män kos-

SAM:S ÅRSMÖTE

Ungdomsdagarna 1956 inställda

När SAM:s medlemmar samlades till årsmöte i SMU:s ungdomshem, Betlehems-kyrkan, hade man bl. a. att taga ställning till årets ungdomsdagar. Av ungdomsdagskommitténs rapport framgick att endast fyra organisationer meddelat att de tänkte deltaga. Årsmötet beslutade därför att inställa årets ungdomsdagar och taga dessa arrangemang under omprövning.

En ansökan om medlemskap i SAM från Demokratisk Ungdom avlogs.

Curt Bergström omvaldes till ordförande och VU fick följande sammansättning:

	Ordinarie:	Suppleant:
Religiösa org.	Gunnar Moen	Carin Sterner
Politiska org.	Clarence Helgesson	Ulla Ericsson
Idrotts- och fri- luftsorg.	Bror Nilsson	Anders Sundvall
Nykterhetsorg.	Nils-Ivar Engberg	Anna-Greta Seeholm
Scoutorg.	Sven Svensson	Carola Andersson
Övriga org.	Curt Bergström	Björn Döbeln

Vid det efterföljande VU-sammanträdet utsågs till v. ordf. Björn Döbeln, sekr. Nils-Ivar Engberg, kassör Ulla Ericsson och v. sekr. Anna-Greta Seeholm.

Efter förhandlingarna dracks kaffe och Björn Döbeln gav med tal och blider glimtar från Svenska Ungdomsringsens besök i Sydafrika.

tar samhället är ytterst svårberäknat, men åtskilliga ungdomsvårdsskolebehand-lingar har fått betraktas som felinveste-ringar efter deras framfart.

Under arbetets gång har klientelet flyt-tat från plats till plats, det har avtagit och tilltagit i storlek, det har försvunnit och det har återkommit. Ingen tror väl att det någon gång kommer att vara helt under kontroll. Stadens centrum är en stor håv, där alla som misslyckats eller lösbrutits i stadens ytterområden eller uppland hamnar. Håven fordrar ständig tillsyn om vi skall kunna lyfta ur de nykomlingar som kanske ännu kan nås med våra re-surser. De gamla måste oupphörligen sål-las om, kanske har något inträffat med dem, som gjort dem mottagliga för vår behandling och våra argument. Kanske har under mellantiden någon ny möjlig-het kommit till.

Skulle jag något önska vore det att håvens botten försågs med några sängar och ett duschrum. Det vore skönt med ett andrum, att inte vara tvingad att lösa alla problem direkt på gatan.

Nordiska idrottstävlingar för ungdom i Göteborg

Om allt går efter beräkning kommer en intressant idrottstävling för ungdom från de fyra nordiska vänorterna Bergen, Åbo, Århus och Göteborg att äga rum under tiden 19—28 augusti 1956. Till tävlingarna, som är avsedda för icke aktiva idrottsmän, har inbjudit 8 pojkar och 8 flickor i åldern 14—18 år från varje stad.

Utöver tävlingar i terränglöpning, sim-nings och friidrott skall ungdomarna göra rundturer i staden på fabriker och museer. Liseberg kommer givitvis också att gäs-tas. eDt skall dessutom bli gott om tid för kamratlig samvaro.

Arrangörer för utbytet är ungdomsgår-darna i Göteborg. I skrivande stund har Åbo och Århus bekräftat att de kommer med till ungdomsidrottsträffen.

VART SKALL VI RESA? TILL HJO ELLER ATHÉN?

Man kan väl i dessa dagar knappast öppna en dagstidning utan att resebyråernas frestande annonser om resor till när och fjärran slår emot en. Det bör påminna oss om, att vi bör tänka på sommarens verksamhet och en resa är ett ypperligt sommararrangemang.

För den skull kan det väl vara lämpligt med ett program om resor och varför inte om hur man arrangerar och genomför en resa.

Dela först in deltagarna i grupper om 5—10 personer i varje och se till att varje grupp har tillgång till papper och penna.

1. Vilket land skall vi besöka? Gör en allsångsvisa av sånger hämtade från olika landskap i Sverige.
Varför inte stanna inom Sveriges hank och stör.
2. Vart i Sverige skall färden ställas? Säg ett ord, exempelvis VÄRFÖRÄLSKELSE, och låt grupperna på minsta möjliga tid använda de i nyckelordet ingående bokstäverna som begynnelsebokstäver i svenska städer. Dessutom skall landskapet där staden är belägen angivas.
3. Vad kostar det? Spela musikstycken där en siffra ingår (ex. Tre musketörer) så att det blir ett visst tal. Detta tal anger vad resan kostar. Man kan också om man har tillgång till kommunikationstabellen låta grupperna räkna ut vad reskostnaderna blir mellan vissa angivna orter.
4. Hur skall vi få respengar? Rysk auktion. Skaffa ett billigt föremål (chokladkaka). Ställ ett väckarur eller tidur på exempelvis 4 minuter. Givetvis skall tiden vara obekant för publiken. Auktionsledaren går kring och begär bud. Därvid skall man betala kontant, men endast skillnaden mellan ens eget bud och det föregående. En säger 5 öre (och betalar det) nästa säger 10 öre och betalar alltså 5 öre o. s. v. Den som har budet när tiden är ute får föremålet och pengarna går till kassan.
5. Vilka skall få resestipendier? Frågesport på ja och nejfrågor. Är det relativt liten publik låt alla delta. Sluta när två återstår. Ge dem ex. 5 öre var.
6. Klart för avfärd. Låt deltagarna gruppvis medelst pantomimer, sketcher, eller sånger illustrera vilket fördsätt de tänker använda.
7. Vad såg vi på resan? Visa några bilder eller fotografier (10—15 st.)
8. Vi berättar om resan. Grupperna skall med ledning av de bilder de sett göra en berättelse om resan. Berättelsen skall sedan läsas upp. (Man skall givetvis inte nämna för deltagarna om detta när man visar bilderna.)

I HÄLSINGBORGS UNGDOM

en liten tidning, som utger av Hälsingborgs ungdomsråd ser vi att frågan om att tillsätta speciell ungdomsstyrelse i Hälsingborg övervägs. Tidningen uttrycker önskemål om en kombinerad ungdoms-, idrotts- och friluftsstyrelse.

Sysselsättningstips ur "LEDARTRÄFFEN"

BURK-BOLL

Gör en stadig papperstuss och linda snöre om så att det blir en boll. Tag fram en emaljugg eller konservburk och fäst bollen vid denna med ett snöre på 1,5 meter. Nu gäller det att kasta upp bollen i luften och sedan fånga den i muggen.

Lyckas man fånga bollen får man poäng. Lämpligt är att varje tävlande gör tre kast åt gången. Man sätter upp en viss poängsumma som mål.

Tävling mellan utvalda "experter" inför hela kåren eller tävling inom en patrull är väl bästa tävlingsformen.

UTMÄRKT FRIMÄRKT

var en lyckad kombination, som vi såg i en juniorförening för en tid sedan. Hela gruppen hade pysslat ihop en världskarta och en välsorterad frimärkssamling fördelades så på de olika länderna, där de hörde hemma.

VI KÖR UPP

Tips för trafikinstruktion, även lämpligt som patrulljobb.

Rita med krita en *stadsplan* på golvet ung. 3x3 meter.

Hus bygges av 1"x2" plankträ med trekantlist till tak. En *stämpel* av gummi jämte färgdyna ger fönster och dörrar. Husen målas eller betsas i olika färger och placeras ut i stadsplanen.

Trafiktecken i miniatyr från plansch i papp, som fås från körskola, KAK eller polisen klistras fast på blomsterpinnar av 1,5 dm längd, vilka fastsättes i hål borrade i en liten träplatta, 2x2 cm.

Det finns även att köpa små trafiktecken i plast, men det är roligare att göra själv. (Att tecknen i vår version växer upp över husen, är bara kul. Det gör snart trafiken också!)

Små 25-öres *plastbilar* fastsättes med tejp på blomsterpinnar mer ung. 80 cm längd.

Körkort tillverkas. Avskrift av riktigt körkort, stämpelavgift markeras av 10 öres frimärke med poststämpel, dagens datum. Signeras av inspektören efter godkänd körning.

Film-Rutan

Det ska genast sägas att *Havets hjältar* är en lyckad filmatisering av Rudyard Kiplings berättelse, lämpad för ungdom från 12—18 år.

Harvey Cheyne, en bortklemad rikemansson, faller under en sjöresa överbord men räddas av fiskaren Manuel (Spencer Tracy) och tages ombord på skonaren 'Vi-är-här' av Gloucester, där han blir nödd att stanna flera månader och får under tiden lära sig klassmotsättningens absurditet, arbetets och kamratskapets glädje.

Att sjölivet skulle vara ett verkligt medel mot dålig uppfostran är nog en sanning med modifikation; så kan den högt uppskrivade manlighetskulten skapa nya konflikter. I filmen kommer Harvey i beredstämning till Manuel och ett kamratligt förhållande med latent homosexuell anstrykning uppstår. När Manuel sedan dör får han svårt att reda sig, men finner så småningom sin far och följer med honom hem.

Filmen visar många övertygande bilder, ofta våldsamt spännande, och flera bra skådespelarprestationer. "Havets hjältar" är en film som man utan större tvekan vågar rekommendera.

Prod. Metro-Goldwyn-Mayer, Kyrkl. filmbyrå och SF.

Visningstid 115 min.

Hyrespris 75: —.

En *modelljärnväg* kommer väl till pass. Övergångar ordnas. Obevakad, bekad och med ljud- och ljussignal. Överbyggd ringklocka samt ficklampa med färgad lins.

Instruktion: Patrullerna bekanta sig med staden. Ledarna instruera. Trafiksituationer skapas.

Höjdpunkt: Individuell uppkörning för körkortet. Ledarna inspektörer. Tillåt viss prickbelastning. Körkortet utdelas under högtidliga former.

Är vi nöjda med fritids- grupps- bidraget

?

Det statliga stödet till fritidsgrupper har nu pågått i nära 2 år. Ännu är det väl svårt att kunna avgöra, hur det verkat i stort. Det kan dock vara av intresse att höra hur ett par föreningsledare tycker och ser på bidragets för- och nackdelar.

CARIN STERNER, KFUK

När staten år 1954 beslutade att den frivilliga lokala ungdomsverksamheten skulle erhålla ekonomiskt understöd för åldrarna 12—24 år, mottogs detta beslut med stor glädje och tacksamhet inom vår förening. Men det uppstod också många problem, huru vi såsom ideell ungdomsorganisation med frivilliga ledarkrafter, skulle kunna utnyttja dessa medel. Vi önskade fortfarande värna om vår karaktär som en de frivilliga ledarnas rörelse för barns och ungdoms fostran och vård.

Inom KFUK har vi ett 30-tal anmälda fritidsgrupper och det är ett mycket gott ekonomiskt stöd vi får till material och lokalkostnader, och i många fall även bidrag till instruktör. Många kärer och grupper vill ändå inte anmäla sig som fritidsgrupp, då de är rädda för att göra misstag, när det gäller redovisning av rä-

TORSTEN WÅNGERSJÖ, Unga örnar

Bidragen till fritidsgrupperna för åldrarna 12—24 år har nu verkat under några säsonger. Vad har man nu fått för erfarenheter av dem och hur har de verkat?

Man kan nog utan vidare utgå från, att de har en stor funktion att fylla för de organisationer, som uteslutande har dessa åldrar. För vår del — Unga Örnar

kenskaperna eller på något annat sätt ej uppfylla villkoren.

Något som alla ledare inom Göteborgs KFUK är överens om är, att åldern borde sänkas till 11 år. I våra scoutkärer och triangelgrupper är flickorna i åldrarna 11—17 år och det skulle underlätta uppdelningen mycket, om åldern blev sänkt. Nu blir det ofta så, att en kår som enhet är för stor att räknas som fritidsgrupp och patrullen för liten för att vara bidragsberättigad.

Om jag till sist skulle ta ett exempel på något nytt som vi kunnat utnyttja bidraget till, så vill jag nämna våra rytmik- och dramatikgrupper.

— och liknande organisationer, där medelåldern ligger mellan 5—15 år, finns det fortfarande en stor del av verksamheten, som vi inte har möjlighet erhålla bidrag till. De bestämmelser, som en gång fattades — och som är gällande — tog enbart sikte på åldersgrupper 12—24 år. Organisationerna fick här medel till, att på ett bättre sätt kunna intressera ungdomen för fritidssysselsättning. Att vi har haft en viss glädje av fritidsbidragen, går inte att fränkänna, men man "glömde" trots allt de åldrar, som ligger omedelbart inunder denna gräns, som man enligt min mening bör stimulera intresset för föreningslivet och till gemenskap.

Det har visat sig — åtminstone för vår del, och jag antar att problemen är likartade inom andra organisationer — att de åldrar, som vi mest sysselsätter är 9—11 år. När ungdomarna kommer upp till den åldern — som är bidragsberättigad — så har man svårare att hålla fast dem. Orsakerna till detta kan vara många och skall inte vidare diskuteras i detta sammanhang.

Det kan tyckas att det är egendomligt, att man har svårare att intressera och engagera dessa ungdomar, då bidragen är gällande här, till såväl lokaler, material, som till lärare. Men är dessa i minoritet för hela den verksamhet som bedrivs inom en barnorganisation och majoriteten ligger bland åldrar, som tidigare nämnts — 9—11 år — så förskjuts hela det ekonomiska planet.

Det har sagts i olika sammanhang att ungdomsorganisationerna har svårt att tillgodose ungdomen den del av föreningsverksamhet, som är till uppfostrande syfte och att andra institutioner, som är mer organisatoriskt och ekonomiskt starkare, skall träda till. Det är svårigheter, det skall villigt erkännas, men hitilldags har det gått. Ligger den större delen av en barnorganisations verksamhet

Forts. från sidan 4

3) Ungdomsföreningarnas strävanden att skapa egna lokalmöjligheter understödjes genom att delegationen kompletterar de nu existerande möjligheterna för organisationerna att få anslag genom staten, genom Vingafonden m. m. med kommunala bidrag.

4) Fritidsverksamheten i folkskolornas och arbetsstugornas regi kompletterar de frivilliga insatserna. Särskilt uppmärksammas möjligheterna av att söka nå även ungdomarna, som står i färd eller redan har slutat skolan, samt de naturliga gäng- och gruppbildningarna i stadsdelen.

5) Ungdomsdelegationen igångsätter med hjälp av ungdomsrådet en ungdomsledarkurs redan från och med höstterminen 1956.

6) Ungdomsdelegationen följer de åtgärder, som andra myndigheter vidtager för ungdomens bästa, i synnerhet idrottsplatsstyrelsen, gatu- och vägförvaltningen och samlingslokalstyrelsen.

Genom dröjsmålet med byggandet av den stora centrumskapelsen med sam-

Forts. på nästa sida

på de grupper, som inte är bidragsberättigade, då blir inte hjälpen så stor. Därför vore det nog på sin plats, att bestämmelserna för bidrag till fritidsgrupper prövades om och sänktes exempelvis till 10 år. Svårigheterna att attrahera den föreningslösa ungdomen skulle underlättas av dessa åtgärder. Min uppfattning är, att skall vi lyckas få med mer ungdom i föreningsverksamheten, så måste vi ha möjligheter att redan på ett tidigt stadium kunna ge dem något. Som det nu är märks ingen skillnad, när det gäller att få med ungdomen — trots fritidsgruppsbidragen — då föreningarna fortfarande lever under knapphetens kalla stjärna, till skillnad mot vad som bjuds dem i fritidsgrupper som går i kommunal regi.

Skall man ge hjälp åt dessa organisationer, som i likhet med oss har mycket ungt klientel, så bör det bli helhjärtat. Det räcker inte med ett finger, vi behöver hela handen.

UNGDOMS BYRÅN:

- är för närvarande fullt sysselsatt med att räkna ut bidrag för föreningarnas lokalkostnader. 149 olika föreningar och sammanslutningar har ansökt om bidrag. Som det ser ut kommer bidraget i år att hålla sig omkring 40 %, vilket i så fall innebär en mindre höjning i jämförelse med föregående år.
- stipendier till ungdomsledare delas som bekant ut nu på våren (ny utdelning till hösten). 17 ansökningar har ungdomsbyrån att ta ställning till. Ansökningarna ger en liten snabblektion i geografi — USA, Italien, Norge och England är namn, som förekommer i ansökningshandlingarna.
- har den senaste tiden arbetat intensivt med ett program för den förebyggande verksamheten i Kortedala. Resultatet redovisas på annan plats i tidningen.

lingslokaler, ungdomsgård, biograf m. m. har ju en avsevärd försening skett beträffande möjligheter att snart skapa lämpliga resurser för det förebyggande arbetet. Ungdomsdelegationen har därför beslutat att provisoriskt, efter ett visst schema, redan från och med instundande hösttermin söka få igång olika former av ungdomsverksamhet. Det förutsätter att ungdomsrådets idoga planeringsarbete med kontaktkonferenser fortsätter, att ungdomsledarutbildningen kommer igång och att ungdomsdelegationen apterar vissa fritidslokaler för hobbyverksamhet i skolornas och arbetsstugornas regi.

De ovan skisserade åtgärderna kan medverka till att bjuda kortedalaungdomarna en ungdomsvänlig miljö. Förverkligandet av intentionerna är emellertid i högsta grad beroende av de anslagsbeviljades myndigheternas välvilja samt — i lika hög grad — tillgången på lämpliga ungdomsledare, som vill medverka i fostersarbete.

- kan tala om — fast de flesta redan vet det — att en utställning, Roligt och Farligt, avhållits på Trädgårdsföreningen. På utställningen hade ungdomsarbetet i Göteborg en särskild — och mycket uppmärksammad — monter, där de besökande fick stifta bekantskap främst med olika former av hobbyssysselsättningar.
- har kompletterat sitt utlåningsmaterial med ett grammofonverk, elektriskt drivet och förpackat i en liten behändig väska. Vidare kan nämnas anskaffandet av en liten batteridrivna portabel högtalare.
- :s vaktmästare, som har haft hand om utlåningen av film- och annan apparatur har slutat kvällspassen för säsongen, varför beställarna får vara vänliga att ringa före kl. 16.30 (lördagar kl. 14).
- vill uppmana läsarna att ordentligt granska annonserna — där finns nämnt om bidrag och ungdomsledarkurser.
- :s personal önskar alla läsarna härlig sommar.

Forts. från sidan 6

pengar till sin egen avlöning. Ett stöd till organisationer med anställda funktionärer skulle alltså betyda att dessa kunde använda en större del av sin tid till att bygga ut verksamheten.

Många i föreningslivet anställda måste på grund av organisationernas ekonomiska svårigheter avlönas lågt, vilket medför att den anställda efter en relativt kort tid söker sig en annan anställning, vilket väl ingen kan förtänka henne eller honom. Vid en bättre lönesättning, möjliggjord genom kommunalt bidrag, skulle säkerligen funktionären stanna längre i sin anställning och därmed bidra till bättre kontinuitet och effektivitet i organisationens arbete.

Ungdomsbyrån, som har fått motionen för utredning, sände för en tid sedan ut ett frågeformulär till SAM:s medlemsorganisationer för att höra deras syn på saken. Resultatet, som i dagarna håller på

Så tycker jag

Den lika chansen

Det finns vissa debattämnen som aldrig upphör att vara aktuella och som alltid lika mycket intresserar de berörda parterna. Ett av dessa tycks vara ungdomsföreningarna contra den kommunala ungdomsverksamheten och de "orättviser" som där säges begås mot föreningarna. Med handen på hjärtat Curt Bergström, är det enbart orättvisa att scoutledaren eller ledaren för nykterhetsorganisationen inte har 6:25 per timma när han bland sina ungdomar skall försöka lära ut något av sin förenings målsättning och idealitet? Hur detta skall gå till beror ju på ledaren som måste göra allvar av sina planer och sätta ner dem på verklighetens fasta mark. Vi vill ändå inte göra ungdomsverksamheten kommunal och det blev den ju om föreningarnas alla uppgifter skulle bekostas av kommunen.

Men finns det då ingenting positivt som görs för att föreningarna skall erhålla "lika villkor", Först och främst vill jag då framhålla ledarutbildningen. Många kurser har anordnats i kommunal och nu även i statlig regi, vilka är så gott som avgiftsfria och står öppna kanske främst för föreningsledare. Även föreningarnas egna ledarutbildningskurser är statsbidragsberättigade.

Sedan var det lokalfrågan och "lika villkor". Jag skulle vilja rekommendera Curt Bergström en ordentlig rundvandring på våra ungdomsgårdar. Då kan det på flera utav dessa uppvisas lokaler där enbart den eller den föreningen håller till och där ledaren läser dörren med egen nyckel. Denna lokal får disponeras till ett pris av 1:— kr per termin och medlem. Hur många av ungdomsgårdens "egna" grupper har egen lokal? På Burås Ung-

domsgård finns en, men väl två föreningar. Hur är det med de 3:— kr som föreningsmedlemmen lär kosta kommunen, är även föreståndarens och assistentens löner utslagna även på denne när hans förening håller till på Ungdomsgården?

Beträffande den ambitiöse föreståndaren som "utsätter föreningarna för konkurrens", tycker jag nog att det smakar lite för mycket av buisness. Det får inte bli någon kamp om själarna utan ett arbete i bästa samförstånd från båda sidorna. Huvudsaken är väl att vi får flickor och pojkar intresserade av något där de ev. kan utvecklas, där de kan lära sig något, där de kan lära sig att ha roligt tillsammans. Men det är ju alldeles uppenbart att man bland olika människor träffar på sådana, som lider brist på samarbetsvilja, både bland ambitiösa föreståndare och medlemsjagande föreningsledare, och det är ju enbart att beklaga.

Vi kan väl aldrig komma ifrån att både föreningsverksamheten och ungdomsgårdarna behövs. Jag tror inte att vi bara skall skylla på att kommunen gör för lite, ty här som i många andra sammanhang är det individen det beror på. Vi behöver alla lära oss att komma till bättre samförstånd, lära oss uppskatta och tro även på andras arbetsuppgifter som har ärliga avsiker.

M.-L. Niclason

VI ALLAS

nästa nummer utkommer

omkring den 20 sept.

att sammanställas ser ut att bli ett enhälligt ja till detta bidrag, vilket är synnerligen värdefullt att veta vid ärendets vidare behandling.

Ur LEDARTRÄFFEN — tidning för frikyrkligt scoutarbete hittar vi denna gång åtskilliga värdefulla uppslag för ungdomsarbetet:

Under rubriken "Inspiration!?" skriver Einar Jorde: Ett ängsligt frågetecken inklämt mellan två utropstecken — är det kanske den proportion Du har i Din känsla inför Ditt ledarskap? Eller är det så att Du känner mera tvivel i Din insats än inspiration. Ett gammalt visdomsord har gett mig en viss tröst: En god ledare är alltid en nybörjare.

När man som orutinerad ledare plötsligt ställes inför uppgiften att ordna programmet för ett kärmöte är det naturligt att man famlar och tycker att det är mycket svårt att finna något att fylla programmet med. Man vet inte då att man i verkligheten har ett berg av material.

Under årtal har tips av alla slag regnat över oss och samlade i en stor hög bildar de faktiskt ett berg. Tyvärr osorterade. Just det. — En samvetsfråga. Brukar Du inte lösa programfrågan genom att ströplocka ett ark här och ett ark där allt eftersom behovet tvingar Dig? Eller har Du verkligen plockat ut allt som rör lekar och satt in i en pärm under uppslaget lekar? Bra! Finns det andra uppslag — inledningar, bibelstudier etc.? Än en gång bra! För att pärmen konsekvent skall växa behöver Du ha två egenskaper — ordningssinne och energi!

Ha inte bråttom och bygg inte ut en alltför stor apparat, men var konsekvent i Ditt samlande. Efter ett par år famlar Du aldrig i en programfråga — Du tar fram pärmen.

När Du väl fått ordning i stort såväl som i detalj, då är Du fri till arbete och först då får Du tid att på allvar möta flickan och pojken som människa. Du kan och bör för dem bli

KAMRAT, FYLLED AV KÄRLEK, ÄRLIGHET OCH ANSVAR.

JÄRNBROTTSSYSTEMET

Att flytta och komma ny till en plats är inte lätt för någon människa. Svårast är det väl för barnen och ungdomarna, som helt kommer ifrån sina kamrater — den grupp de vuxit in i. Det sker varje år en mängd flyttningar bara inom Göteborg. Nya stora stadsdelar växer upp runt om staden och överallt blir det som följd därav kontaktsvårigheter för många unga. Att stimulera till nya gruppbildningar är därför synnerligen angeläget.

Ungefär så här gick sannolikt resonemangen i Förlunda ungdomsgård för ett par år sedan när rådet diskuterade behovet av fritidsverksamhet i den nya stadsdelen Järnbrott. Resultatet blev en framställning om anslag till barnavårdsnämnden.

Detta var ju ingen märkvärdighet — så går det ju för det mesta till säger Ni. Ja,

det är nog så riktigt. Nyheten bestod i den uppläggning av fritidsverksamhet, som ungdomsrådet hade tänkt sig. Man ville pröva barn- och ungdomsorganisationernas förmåga att göra en insats.

Den försöksverksamhet, som igångsattes är inte avslutad ännu varför något bokslut ännu inte skall göras.

Avsikten med dessa rader är endast att påminna om att föreningslivet, omorganisationen av ungdomsråden till trots, fortsfarande har chanser att utnyttja sig av de möjligheter som finnes.

Stimulansen åt föreningslivet går i korthet ut på följande:

1. Varje barn- och ungdomsförening erhåller anslag för att genomföra ett s. k. inbjudningsmöte per termin. Som regel kan sägas att anslaget täcker kostnaderna för hyra, servering av kaffe

BASKETBOLL

Många är det säkert inte nu längre som frågar sig vad basketboll är, när detta namn nämnes. Denna bollsport är på frammarsch här i Sverige. Visste du kanske att det är en av Amerikas nationalsporter? För att ge svenskarna tillfälle att få se hur riktig basketboll spelas, när den spelas som bäst har emellertid Göteborgs boxningspromotor red. Edvin Ahlqvist fått kontakt med världens bästa basketbollag "Harlem Globetrotters", vilka kommer hit till Göteborg i mitten av augusti. Med all sannolikhet komma de att spela i Göteborg lördagen den 18 augusti samt i Varberg och Halmstad söndagen den 19 augusti. Om du vill se en världsberömd show, så får du absolut inte missa detta tillfälle. På samma gång som det är en rolig match blir det en chans för dig att lära lite om basketboll.

I Göteborg finns det nu ett 15-tal basketbollklubbar och matcherna spelas i Ex-huset tills sektionen fått köpt flyttbara ställningar. Skolorna går nu mer och mer in för att spela basketboll och Hvitfeldska samt Lundby Samreal har redan deltagit i tävlingar. För den som vill veta mer om basketboll kan SBBF:s tidning "BASKET" rekommenderas, vilken säljes i kiosken vid Kungsportsbron.

Simbas..

Upplysningar beträffande basketboll lämnas för övrigt av Palle Cardell, Hedåsgatan 13, Göteborg.

(liknande), film eller föredrag och reklamkostnader.

2. Varje organisation erhåller anslag till en ledarkurs i studiecirkelform. Anslaget täcker de kostnader som uppstår för lärare och materiel.
3. Varje organisation erhåller anslag till att sända en ledare (eller blivande ledare) till en längre (ca en vecka) utbildningskurs varje år.

Vidare upplysningar om "Järnbrotts-systemet" kan erhållas av Järnbrotts ungdomsråd eller av ungdomsbyrån.

Anslagen sökes och erhålles genom ungdomsbyrån.

NOTISER

DEN FRIKYRKLIGA KULTUR-TIDSKRIFTEN

Kristet forum (nr 3/1956) frågar på ledarplats Är samhället barnvänligt? och skisserar därvid vår livssituation:

Den tillämpade forskningen förändrar samhället och livsvillkoren i allt större utsträckning. Den biologiska människan har inte samtidigt ändrat sig. Hos oss är hon mer fysiskt välnärd än någonsin men har ingalunda därigenom fått lättare att foga sig i en tillvaro, där allt färre primitiva livsmanifestationer har utrymme. Psykiska insufficiensstillstånd blir vanligare i en komplicerad miljö. Under stark psykisk press tenderar f. ö. de flesta människor till låsta och mekaniska beteenden, icke adekvata för situationens skiftningar. Effektiviteten i arbetslivet och i fritidens förströelser, kravet på snabbhet och uppmärksamhet i trafiken, vardagens mångfaldigade valmöjligheter utgör en press på många individer. En huvuduppgift i samhällsplaneringen måste vara att söka hjälpa de uppväxande att säga ja till teknikens påträngande uppfordran och därvid inrätta sig som hjälpmedlens herre, som bevarar sin själ.

GUSTAV JONSSON

den kände och omdebatterade chefsläkaren på Barnbyn, Skå, har i ett föredrag på RFSU:s konferens, Ungdom 56, hållit ett uppmärksammat föredrag om ungdom och brott. Föredraget refereras utförligt i Sociala Meddelanden (nr 4/1956). Den stridbare läkaren slutar med följande

För 10 år sen hade vi 38 ungdomsvårdsskolor med 2.000 platser. Nu har vi 22 anstalter med 850 platser. För ett 10-tal år sen härbärgerade vår ungdomsfängelser 300 interner. Förra året fanns ungefär hälften så många. Under tiden har ungdomskullarna ökat betydligt.

De som nu sitter på anstalterna är verkligen en sällad grupp. Borde inte det kännas som en utmaning till Socialvårds-Sverige att denna lilla mino-

ritet som missgynnats mest av alla vid sin start i livet, inte skall kunna få den hjälp de behöver även om det kostar pengar. När ungdomar går vilse i fjäl- len, anser vi alla det självfallet att kosta på helikoptrar och räddningsaktioner. Men om 10 pojkar går vilse i storstads- djungeln, tycks vi kräva, att de skall bli bra av sig själva. Vi till och med kräver att de skall tåla en behandling, som gör en normal människa sjuk: in- spärning bakom låsta dörrar.

"PROTOKOLL ANNORLUNDA"

heted ett ledarstick i Ariel (nr 18/1956) som gott kan läsas av även andra än NTO-organisationerna:

Våra vanliga mötesprotokoll sådana de sett ut i snart ett århundrade är av mycket stort värde. De ger oss något att arbeta efter — de är föreningens minne —men de är också kulturhistoria. Jag vill ändå påstå att de är mycket otillräckliga när det gäller att ge en god bild av föreningens verksamhet. Det

ligger inte alls till så att jag vill av- skaffa dem. Nej, det finns föreningar som börjat skriva "Protokoll Annor- lunda" redan och det är den idén som jag anser vara värd en större spridning.

"Protokoll Annorlunda" har inte med de vanliga mötesprotokollen att göra. "P. A." består bara av ett stort album där bilder, tidningsreferat m. m. klist- ras in. Det är väl ett trevligt arbete för några av medlemmarna.

KOMMUNAL LAT-GÅ-POLITIK

kritiserades av socialminister John Eriks- son vid socialstyrelsens konferens härom- sistens:

Ofta blir relativt anspråkslösa belopp mycket noggrant granskade innan de ställs till förfogande. Sparsamhet är nödvändig, inte minst med allmänna medel. Riktigt disponerade anslag till barn och ungdom sparar utgifter av annat slag. Man bör ha klart för sig att vår ungdom är landets framtid.

(Aft. 20/4 1956.)

Höstens ungdomsledarkurser

Följande kurser är planerade för hösten (data preliminära):

Hobbyledarkurs: 10 kurskvällar med början 19/9. Behandlar läderar- beten, lera, halmarbeten, pappslöjd och rottingarbeten. Kursavgift 10:—

Bandspelarkurs: 30 — 31 aug. Inspelningsteknik och skötsel av bandspelarapparat. Genomgången kurs berättigar till lån av ungdoms- byråns apparatur. Kursavgift 3:—.

Fortbildn.-kurs för filmskötare: 4 repetitionstimmar för den som ge- nomgått filmskötarkurs, den 29 aug. Kursavgift 2:—.

2-årig ungdomsledarkurs:

Ungdomsbyrån arrangerar i höst för tredje året en längre ungdomsledar- kurs, avsedd för redan verksamma ungdomsledare.

Kurserna, som bedrivs i föreläs- ningsform, kommer att pågå 20 ev. 30 veckor med 1 kurskväll pr vecka.

Terminsavgiften är 10:—

Lokal ungdomsledarkurs pla- neras i Kortedala.

Ytterligare kurser annonseras i tid- ningens septembernummer. Upplys- ningar och anmäl. per tel. 111634.

Bidrag

Barnavårdsnämnden utdelar i likhet med tidigare år:

lägerbidrag ungdomsledarstipendier

Ansökningshandlingarna skall vara ungdomsbyrån tillhanda senast den 15 sept. (lägerbidrag) och 1 okt. (ungdomsledarstipendier).

Särskild blankett gäller för ansökan om lägerbidrag.

Upplysningar per tel. 11 16 34 och 17 09 20 (växel).

U N G D O M S B Y R Å N

Vi ha flyttat

till

VÄDURSGATAN 4
GÖTEBORG

Merkurtryck

Telefon 15 31 32

Charmfulla resor med *ungdomens resebyrå*

UNGDOMENS RIVIERASEMESTER

Paris—CANNES—Milano 14 dgr **525:—**

DET GLADA PARIS

Intressant 9-dagarsresa kr. **325:—**

DET SKÖNA ITALIEN

Venedig—Rcm—Capri—Sorrento
tåg/buss 14 dgr. kr. **645:—**

SICILIEN MED STROM- BOLIKRYSSNING

Taormina—Catania—Capri—
Stromboli—Rom 15 dagar kr. **695:—**

FESTSPELEN SALZBURG

12 dagar kr. **370:—**

BADRESA TILL VELDEN

AM WÖRTHERRSEE 12 dgr **395:—**

BADRESA TILL RIMINI 395:—

LONDON 12 dagar kr. 395:—

KANARIEÖARNA

S:ta Cruz—Las Palmas. Även
besök i Madrid—Barcelona—
Paris tåg/båt/flyg 22 dgr kr. **1.395:—**

SEMESTERBYAR: Cap d'Ail 12 dgr kr. 386:—,
Korfu 21 dgr kr. 530:—, Elba—Rom Capri
14 dgr kr. 515:—, Carprera 14 dgr kr. 415:—,
Tahiti 3½ mån. kr. 3.960:—, Xylokastron 17
dgr (flyg) kr. 825:—.

Begär prospekt!

ungdomens resebyrå

Huvudkont.: Jungfrugatan 30, STOCKHOLM Ö
Tel. 62 08 64, 62 80 01

GÖTEBORG C MALMÖ
Kungstorget 14 Carlsgratan 4
Tel. 11 48 00 Tel. 399 90

Kontoret i Göteborg öppet: månd. 13—17,
tisd. och fred. 10—13, 17—19, onsd. och torsd.
10—13, 15—17, lörd. 10—13.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Redaktionssekreterare: BJÖRN BJÖRNSTRÖM

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Södra Vägen 1 B - Göteborg - Tel. 17 09 20

Prenumerationspris kr. 4:— Postgiro 491 18

Merkurtryck, Sövedalen 1956

SPECIALAFFÄREN FÖR FRILUFTSFOLK

tillhandahåller all materiel för ungdomsarbetet. Dessutom har vi allt vad en välsorterad sportaffär för. Vi har hyfsade priser — Sveriges Scoutförbund enda ägaren — och är kända för god kvalitet och själva vill vi sätta servicen främst.

RYGGSÄCK av prima impregnerad smärting och fastspänd på stålmes. Försedd med en stor ficka och 2 sidfickor samt snörning i sidorna, som vid behov gör säcken $\frac{1}{3}$ större. Alla ficklock är skinnkantade. Remmarna är av kromgarvat läder.

Pris Kr. 33:—

SOVSÄCK rundsydd — inga sömmar som irriterar och med tätt mönster så att innehållet ligger still — 190 cm lång, 80 cm bred, fylld med limmad grävadd, kudde, rundsydd fotplatta, dragkedja och knytband, vikt 2,9 kg, kraftigt fodral med dragsko. **Pris Kr. 33:—**

Naturligtvis har vi även dyrare saker — men för alla våra grejor gäller att de är specialtillverkade och prövade av friluftsfolk. Det är doningar som håller.

Titta in i vår butik: Drottningg. 35, 2 tr tel. 11 22 31, Göteborg C, eller rekvirera vår 64-sidiga friluftskatalog. Ni får den gratis.

FRILUFTSMAGASINET
Scout-Varor

AKTIEBOLAGET

Litografens
PAPPERSHANDEL

